

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSSETT. Mária-u. 1. sz.

a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSBET, Mária-utca 1. sz.

a kir. tábla átellenében.

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vez. 181

Alkotmányos komédia.

Pécs, 1896. október hó 3.

A sok félhivatalos cáfolat után vé-
megettörtént a hivatalos megerősítés: Bánffy
báró a képviselőház tegnapi ülésén kijelen-
tette, hogy az országgyűlés felosztatását
elhatározta.

Azzal ugyan édes keveset törőd-
nénk, hogy Bánffy mit határozott el, mert eddig
ugy tudtuk, hogy az országgyűlés feloszla-
tásának joga egyedül a királyt illeti és
nem Bánffy, akinek elhatározására már
azért sem volt kíváncsi senki, mert már
régén közismeretű tény volt, hogy ő a
felosztatás kicémozgatásán mesterkedik.

Persze vannak naiv lelkek, akik az
orruknál tovább nem látva, még mindig
abban a rögeszmében szenvednek, hogy
Magyarország valóban alkotmányos állam,
a melynek működését a parlamentarizmus
elvi alapján lehet és kell megítélni. Ezek
a naiv lelkek csudálkozva keresik azt az
indító okot, amely a parlamentarizmus alap-
elvi szerint az idő előtti felosztatást in-
dokolhatná, s ilyen okot persze Diogenes
lámpájával sem képesek felfedezni.

Mert aki csak távolról hallott valaha
harangozni parlamentarizmusról, az bölcsen
tudja, hogy a korona felosztatási joga arra
való, miszerint a kormányhatalom és a
népképviselőt közt felmerült kiegyenlíthe-
tetlen elvi ellentét kérdésében a nemzet
elé vitessék annak eldöntése, vajjon maga

a nemzet a kormánynak, vagy a volt par-
lamentari többségnek ad-e igazat az új vá-
lasztásoknál.

Persze minálunk a parlamenti többség
és a kormány közti ilyen komoly össze-
különbözésről senki sem tud semmit, a
felosztatás okát tehát okvetlenül másban
kell keresnünk, s már maga ez a körü-
lmény is eléggé bizonyítja, hogy a mi egész
parlamentarizmusunk nem egyéb üres szem-
fényvesztésnél, hiu komédiánál, a melyben
nem a népképviselőt csinálja a kormányt,
hanem a kormány a népképviselőt, s a
kormány úgy is bánik a népképviselővel,
mint a saját kreaturájával: egészen a sa-
ját szabad kénye-kevede szerint törí össze
akkor, amikor neki tetszik.

A legundorítóbb ebben a komédiában
az a frivol játék, a melylyel Bánffy a fel-
osztatást indokolni akarja. Fel kell osz-
latni a képviselőházat — ugymond —
mert nem kapta meg a költségvetés le-
tárgyalására vonatkozólag kívánt garan-
ciákat. Garanciákat valamely javaslatra
nézve a világ minden parlamentjében csak
a többségtől szokott kérni a kormány, de
nem az ellenzékétől, mely ilyeneket nem is
adhat; képviselőházat felosztatni pedig
azért, mert az nem vállalt garanciát arra,
hogy egy javaslat tárgyalása bizonyos ha-
táridőre letárgyalva lesz, oly abszurd in-
tézkedés lenne, melyet még a Bánffy-
politikáról sem tételezünk fel, minden
együgyűsége dacára.

Nem kételkedünk tehát benne, hogy

maga Bánffy is meg volt róla győződve,
mikép nincs az országban az az ember,
ki ezt az indokolást komolyan venné s
egyszerű dajkamesénél egyébnek tartaná.

De olyan ember is kevés lesz az or-
szágban, aki a valódi okokat el ne ta-
lálná, hisz elég ügyetlenül takargatja azo-
kat a mi zseniális kormányelnökünk. Az
egyik ok abban rejlik, hogy magában a
kormánypártban is ellene fordult a han-
gulat, hisz a kormánypárt kiválóbb elemei
már régén megelégtették azt a megszegye-
nitő helyzetet, hogy Magyarország kormá-
nyának élén egy oly kaliberű malompoliti-
kus üljön, mint Bánffy báró, még pedig
az ő támogatásával üljön ott és folyton
kompromittálja azt az állást, a melyet
betölt.

Bánffy jól tudja ezt s azért volt rajta
minden áron, hogy a felosztatás által eze-
ket a neki feltétlenül meg nem hódoló
elemeket kirekeszthesse a pártból s he-
lyettük olyanokat választasson, akik szem-
öldének egyetlen rángására a porba hullanak
előtte; mert a parlamentáris komédia ná-
lunk abban kulminál, hogy itt a nép-
képviselőket nem a nép választja, hanem
a kormány nevezi ki s e részben Bánffy
már abban sem igen skrupulózusodik,
hogy legalább az alkotmányos formák meg-
tartása mellett tolja a nyakára a népnek
az ő kiszemeltjeit.

Csak hogy a király elé nem léphetett
Bánffy azzal, hogy oszlassa fel az ország-
gyűlést azért, mert ő a többség feltétlen

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Flóra tenyegét.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Illatos, rózsás kis levelet kaptam. Még
a derék Futó Pál bácsi, a jubilált levélhor-
dónk is gyanakvólag nézett rám, a mikor
átadta ma reggel a hivatalban.

— Arra jártam a házuk felé jegyző
ur. De nem adtam be. Gondoltam, jobb lesz,
ha saját kezébe adom. Mert ki tudja . . .

Itt az öreg elhallgatott. Hanem annál
jelentősebben hunyorgatott a szemével.

Magamat is meglepett a rózsás, illatos
kis levél, ugy, hogy nem nyitottam fel mind-
járt. Először megnéztem még egyszer a címet.
Csakugyan nekem szól-e hát? Ott állt a
boritékon finom vonásokkal írva a nevem;
a saját nevem, meg a hivatalom. Tehát semmi
kétség többé ez iránt. Aztán vizsgálni kezd-
tem, honnan jöhet? A fővárosi főposta bé-
lyegzőjével volt hasznavehetetlenné téve rajta
a bélyeg. Tehát Budapestről jön. Még egy
harmadik „tehát“-ra nem kerestem okot. Ha-
nem a félős kutatás helyett más érzés fogta
el a szívemet. Az én komoly, férfi köteles
séggel és igaz szerelemmel telt szívemet, a

melyhez immár másfél év óta az én kedves
kis feleségem formál isten és ember előtt
egyedül és kizárólag tulajdonjogot.

És ifjunak és szabadnak éreztem ma-
gamat. Mikor még fiatal, balga lelkemet egy
ilyen rózsás, illatos kis levélke jobban bol-
dogította bárminél, s mikor még nem kellett
titkolózni senki előtt s rejtegetnem ezeket a
csábos, bolondító irkafirkákat. És megcsó-
koltam először az irást a boritékjukon s ugy
bontottam fel. Pedig bizony sokszor azt se
tudtam, ki is írja vajjon?!

S ugy elfogott a boldog visszaemlékezés,
hogy egészen elfeledtem azt a levelet. Csak
szívtam magamba kábitó illatot; csak néstem
a finom, apró, kerek betűket a boritékján
és még arra is rávetemedtem, hogy találgatni
kezdtam, ki is írhatja hát?

Szinte megresteltem magamat saját ma-
gam előtt és végre felszakítottam egy nehéz
fohász közt a rózsás, illatos kis levélbori-
téket.

Ugyanazokkal a finom, apró betűkkel
volt írva a levél is, mint a cím. S nem is
hosszu, csak ennyi az egész:

— Ugy látszik, elfelejtettél már? El-
felejtetted esküvéseidet, el mindent és boldog
férjnek álltál be. De én nem felejtettem el
semmit. Itt vagyok és holnap várlak délután

5 órakor, mikor a hivatalodból szabadulsz.
Jőjj el, mert különben baj lesz! — Flóra.

Flóra!

Igen ő volt, ő volt az én . . . No hát
mije lehet az embernek egy nő, aki ilyen
levelet ír neki? Ő volt az én első ideálom s
az utolsó — szerelem. Rajta kívül szerettem
másokat is; de ő volt az első, akit talán
komolyabban is szerettem, mint megérdemelte
volna. Szóval, benne reméltem, hogy feltalá-
lom azt a nőt, akinek szerelme egész életemen
át boldogítani fog. S mikor így akartam sze-
retni, akkor láttam be véghetetlen csalódá-
somat.

És kiábrándultam belőle. S ma már
alig is emlékezem rá.

Hogy is volt csak?

Egy estélyen ismerkedtem meg vele
főnt Pesten. Egy olyan estélyen, amilyen szás
is van egy este a világvárosnak induló „ha-
zánk szívé“-ben. Egy olyan estélyen, amilyent
egy-egy gazdag háztulajdonos polgár ember
rendez, melyen megjelenik az egész rokonság
minden ismerőse, hogy a család diszeinek, a
pártában sokáig maradni nem akaró hási-
kisasszonyoknak udvart tegyen.

Mint egyik távoli rokon közeli ismerőse
jelentem én is meg az estélyen, ahol megis-
merkedtem Flórával.

Flóra fiatal volt és máris özvegy. A

támogatásban nem bizhatik már; hisz az ily előterjesztésnek nem a Ház feloszlatása, hanem Bánffy elcsapatása lett volna a következtetése, hogy olyan férfi üljön helyébe, kit a többség támogat.

Szerencsésére Bánffynak, bekövetkezett a kvótakérdés eldöntésének szüksége, a mely a bizottságok magatartásából következtetve, a parlamentekben sem vezetett volna egyességre. Közelfekvőnek látszott tehát a föltevés, hogy a hatvanhetes törvénynek egyik legképtelenebb határozománya, a királyi döntés, első ízben tényleg alkalmazásba vétessék.

Királyunk alkotmányos érzülete már kezdettől idegenkedett attól, hogy abszolút uralkodó módjára ő mondja ki a döntő szót oly életbevágó kérdésnél, mint a kvótaarány megállapítása. Kereste tehát a módokat, a melyek őt ebből a kellemetlen kényszerűségből kimenthetnék. Az osztrák parlament s a vele szolidaritást vállaló osztrák kormány, az osztrák tartománygyűlések s az osztrák birodalom egész népe már annyira határozott állást foglaltak az emelés mellett, hogy ott engedményekre számítani az egyesség érdekében nem lehetett. Ezt az alkalmat használta ki Bánffy arra, hogy Magyarország hozzájárulását a kvóta felemeléséhez felajálja, azzal a kikötéssel, hogy ő választathasson olyan új országgyűlést, a melynek többsége már azzal a kötelező ígérettel kerül a parlamentbe, hogy az emelést feltétlenül megszavazza, a mire a jelenlegi többség körében abszolút nincsen kilátás; hiszen a többség oszlopos tagjaiból álló kvótabizottság állásfoglalása is kizárja ennek lehetőségét.

Ez volt a döntő argumentum, a melyvel Bánffy a korona beleegyezését kieszközölte az országgyűlés feloszlatásához. Most már a választóktól függ, hogy szentesítsék a Bánffy által Bécsnek tett ígéretet.

Amik siettetni akarják az ország teljes tönkretételét, akik a már roskadásigánk nehezede terhekre még újabb terhe-

rossz nyelvek ugyan azt sugták róla később a fülemben, hogy csak amolyan azalma-ösvegy biz ő, — hát mit törődtem én már vele akkor?!

Már akkor!

Mert látlak újra, Flóra, a mikor vártál rám a te pazarfényű kis szobádban. Az első boldog tété a-téteben, a mikor úgy fogadtál egy forró nyári délutánon a leredőnyözött ablaku titkos házi szentélyedben, mint imádódat. És nem is tetszik különösnek, hogy akkor csak könnyed csipkeruha volt karcsu termeted, s én szabadon láttam fehér, dobogó kebledet, két puha finom karodat és márvány nyakadra még csak egy sor gyöngy se volt diszül felteve! Hiszen olyan forróság volt azon a nyári délutánon!

S a rossz nyelvek később meg azt sugdosták felőled, hogy nemcsak egy imádó volt már s nemcsak egy van ma is. De hát én mit törődtem akkor már veled?!

Akkor már!

Mert úgy is látlak Flóra, hideg téli estén, mikor a kis boudoárban a stüppedő szőnyegen térdre hullva könyörögtem neked, hogy légy az enyém; egyedül az enyém! S két puha karoddal dobogó kebledre vontál, forró ajkamat odaszorítottad márvány nyakadhoz — a kinevetéddel...

És ma te fenyegetsz Flóra?

ket rakni s cserébe a koldusbotot akarják a nép markába adni, azok ám szavazzanak a kormánypárt jelöltjeire; de a kikben még van — nem mondjuk — nemzeti önérzet, de legalább egy kis önfentartási ösztön arra nézve, hogy határozottan kijelentsék, mikép újabb terhek vállalásával nem akarnak részesei lenni a nemzet legyilkolásának, azok az ellenzék táborába sorakozva fogják odakiáltani Bánffynak és társainak, hogy hatalmi önzésből tett nemzetrontó ígéretének beváltásához segédkezet nyújtani nem fognak soha.

H i r e k.

Pécs, 1896. október hó 2.

Az új kura.

Megálltam a Széchenyi-téren, — éjszaka volt, és pedig éjfél ütötte; mondom: megálltam és a mellényem gombján megszólaltattam a delphii órakulumot.

Menjek, ne menjek, menjek, ne menjek?

A gomb-, vagyis mellény-orakulum azt mondta, ne menjek. Na tehát akkor felmegyek a kávéházba. Mert a szives olvasó közül igen sokan vannak, kik engem ismerve jól tudják, hogy teljes világéletemben mindent fonákul tettem a mai napig.

Tehát telmentem az erkélyes kávéházba és kiültem annak erkélyére.

Balról tölem két gentry ült és szótlanul a legkombináltab tartliban voltak elmerülve. Az erkély baloldalán és annak végén, egy polgári ruhában, de sarkantyus caizmában lévő fiatal uri ember a Hermin kisasszonynak, a kaszirnőnek valami előadás-félét tartott. Nem hiszem, hogy egyébről lett volna a szó, mint:

„Valamit mondok magának,
Vállaljon el babájának“
féle nótáról.

És ha ő, a szép leány, azt danolta volna vissza, hogy:

„Aadtam csókot, adok is“
hát akkor csak az izlését dicsérhetem, mert az a fiatal uri ember bizony szemrevaló férfiú.

No de hagyjuk ezt, — térjünk arra a tárgyra, melyet elmondandó vagyok. A Villi pincér, — akár egy grand seigneur posejával elem lökött 2 pohár félig megfagyott vizet, — és halk lépésekkel tovalebent, — hogy

Lejöttél utánam a zajos nagy városból ide ebbe a faluba. S azt akarod, hogy ismét a karjaidba vessem magam s lábaidnál térdeljek én, kinek szerető hitvesem van oda haza?

Tudod-e, hogy ocsmány, rut dolgot kívánsz tőlem? Tudod-e, hogy a sátán szerepére avattad fel magadat ezzel az illatos, rózsás kis levél megírásával?!

A sátán győzelme sokszor bizonyos!

És látlak újra könnyű csipkeruhában, árnyas, illatos kis szobád puha kerevetjén heverve; dobogó kebledet két puha, bársony karodat, márvány nyakadat pusztán, kíváncsian.

És csak a te szerencséd, hogy most elébem áll egy angyal, egy szelid, szende nő, az édes hitves, az igaz szerető és nem tiltó mosdulattal, de kerő, aggódó pillantással meggátol abban, hogy hozzá vegyem az utamat.

Csak a te szerencséd, mert az angyal bossura is képes és ez a bosszu szomorú, nagyon szomorú lenne mindkettőnkre nézve, de legszomorubb arra a bosszúálló angyalra!

De ez az angyal meg is bocsát, mert szeret.

Hát csak fenyegetsz Flóra, fenyegetsz!!

Floridor.

ujságokra tartson hajtóvadászatot — melynek bő eredményét aztán elem rakta.

— Nem olvasok ujságot barátom.

— Nem?? — csodálkozék a pincér.

— Nem.

— l'edig hát a tekintetes ur az ujságnál van — mondja ő félhangon.

— Éppen azért lelkem. Ilyenkor, este, illetve éjszaka úgy telve vagyok ujságokkal, hogy — ha a kávé után nem bornak mindjárt 6 pohár vizet a leghidegebből — menten szivgörcsöket kapok és...

A Villi pincérnek, elejteni azt a garmada ujságot és szaladni 6 pohár vizért — egy pillanatnyi idejébe került; igaz, hogy a kurizáló sarkantyus urnak sarkantyujában megbotlott és e művelete következtében visszintesen vágódott a padlóra, de az őt csak nagyobb sietségre buzdította. — Mondom egy pillanat alatt előttem állt a 6 pohár viz.

— Köszönöm Villi! — és ezzel mind a 6 pohárból ittam egy kortyot, mit a Ganimed csodálkozva nézett.

— Ugyan tekintetes ur! mitől jó az kérem, hogy nem egy pohárból iszik, hanem mind a hatból.

— Hja barátom, annak nagy sora van!

— Ejnye, az Isten is megfizeti tekintetes ur, kérem magyarázza meg nekem? — kérlelt a kávék szorgalmas hordozója.

— No hát barátom! figyeljen jól ide. Az ember, ha csak teheti, és akárhányszor bírja — igyek vizet és pedig legalább is hat pohárból; ha az illető szép bajuszt, tiszta arcot akar, vagy igen hosszú életü akar lenni, úgy jobb, ha nyolc pohárból iszik. Ezt gyakorolva úgy hozzászokik, hogy naponta több száz pohár vizet képes meginni. Maga például pettyes arcú és semmiféle bajusza sincs. Magának, ha ezt a kurát akarja használni — magának szikvizet kellene inni.

— És ez használna?

— Mindenesetre használ Láska, én például felvittem ötezár pohár vizre. De most már lassan visszafelé iszom, naponta 10 pohár vízzel keveebbet — és így 50 nap mulva ismét ott vagyok, a hol voltam. Nézze meg tiszta arcomat, nézze meg tömör bajuszomat.

— Tehát kérem, nekem szódavizet kellene innom?

— Igen, és pedig kezdje 5 üvegenként és fokozza is öt üvegenként, míg ötezár üvegre vitte.

— Nagyszerű! — motyogta Villi és arcán libabőr képződött — annyi szódát meginni — és aztán jó az kérem?

— Hogyne! úgy rászokik, hogy hallatlan, de ebéd és vacsorát mást kell ám enni!

— Igen? de hát mit kérem?

— Hát délben saingarépa főzeléket és szalámit, este pedig aludt-tejet és vastagon befőzött chokoládét.

— Ejnye ezt megpróbálom; hát kérem kenyeret szabad hozzá ennem?

— Csak peracet, sóperacet.

— Köszönöm édes tekintetes ur! már mindenfélét megpróbáltam, de csak ilyen maradt az arcom, — ittam már csukamájolajat meg utifülevest, ittam terpentinelajat és ettem hozzá szentjános kenyeret, — nem használt.

— No csak ezt próbálja meg, ez szentül használ. Hanem azt megmondom, ha a vizet kezdi inni, én reám nem szabad gondolnia — mert akkor hiába, nem használ semmit az egész kura.

— Dehogy gondolok a tekintetes urra; — hisz eddig sem gondoltam.

— No hát akkor csak próbálja meg.

A Villi gyerek a dolga után nésett, én meg csakugyan olvastam ujságot. Néha-néha hallottam a szikvizet üvegek sercegését — úgy látszik Villi már megkezdte a kurát.

Egy hétre rá, nincs Villi, — más pincér hozza a kávé.

— Hé! fiatal ember! hol a Villi?

— Az? az a kórházban van.

— Mi a baja?

— Ja! azt nehéz elmondani! megbolondult az tisztára.

— Megbolondult? csak nem?

— De igen kérem. Magam, saját szememmel láttam, hogy aludt tejet összekeverve csokoládéval azt evett vacsorára. — evett hozzá egy sóperecet, — és megivott rá vagy 10 üveg szódavizet. Ezt egy pár napig csak nézte a gazdánk — de akkor elcsalták a kórházba, és azóta ott fogják.

Megijedtem. Ez a bolondos gyerek a tréfámat nagyon komolyan vette és csakugyan követte a tanácsomat.

Szörnyen furdalt a lelkiismeret. Leszaladtam a piacra, belevetettem magamat egy bérkocsiba és eszeveszetten hajtottam ki a kórházba, hol azonnal Müller Lacit kerestem fel, ki véletlenül az nap ügyeletes is volt.

Elmondtam neki ezt a bolondériát; ő megszüdött, s aztán mindaketten szörnyen neveltük azt a bolondos fickót. Persze rögtön kieresztették. Azonban nem tartotta soká ki a városban — elment Budapestre; nem maradhatott csufoló kollégáitól.

Pettyes-e az arca még és megnőtt-e a bajusza, — azzal nem szolgálhatok.

Kari.

Napirend 1896. október 3-án.

Naptár: szombat, okt. 3. — Róm. kath.: Kandid. — Prot.: Kandid. — Görög-kel. (szep. 21.) Kodrát. — Zsidó: S. Bereschit. — Nap két 5 óra 47 perckor; nyugszik 5 óra 17 perckor. — Hold két éjfél után 55 perckor; nyugszik délután 3 óra 57 perckor

Időjárás: hőmérősklet 14 Celsius fok meleg; légnomás 752. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz, enyhe idő délen csapadék várható.

A pécsi munkásképző egyesület ténemulatsága a Scholtz-féle sörszarnokban este 8 órakor.

Színház: Első előadásul „Kun László”, dráma Dobna Lajosól 5 felvonásban.

— **(A pécsi áll. főreáliskola)** ez évben ismét fényesen ünnepli meg ő felsége névnapját. E hó 4-én (vasárnap) d. e. 10 órakor ugyanis az irgalmasok templomában fényes istentiszteletet rendez, mely alkalmával Eckhardt Antal, főreáliskolai ének-tanár nagyszabású zenés miséjét adják elő teljes ének és zenekísérettel. A mise, melyet a szerző Djschka Győző főreáliskolai igazgatónak ajánlott s melynek főpróbáját tegnap este tartották meg a Dalárda helyiségében, a jelenvolt zeneértő közönség legteljesebb elismerésével találkozott és így annál nagyobb várakozással nézhetünk annak nyilvános bemutatása elé. A mise előadásában közreműködnek: Schneider Istvánné, özv. Thaller Gusztávné, özv. Kaltnecker Györgyné, Kindl Giza, Sperl Ludmilla (sopran), Girardi Józsefné, Éhn Emilia, Kaltnecker Mariska és Jilly Böske urhölgyek, Hoffer Károly, Haksch Lajos, Niedermayer József, Reberics Imre (tenor), Jilly Alajos, Jilly Aurel, Taky Gyula, Müller Antal és ifj. Reberics Imre urak. A katonazenekar tagjain kívül a zenekíséretet Lóhr Vilmos, Oszvald Ferenc, Müller Robert, Wirth János, Stejskál József, Mihályovits Ödön, Girardi Rezső, Girardi József és Thuma urak végzik, míg az orgonán Jaksch Ede kíséri a kart, melyet maga a szerző vezényel.

— **(Tanulmányuton.)** A pécsi városi amerikai szőlőtelepnek ma érdekes látogatói voltak Mórággyi István nagyenyedi, Balassa István bihar-diószegi és Kossin szky Viktor tarcali állami vincellér-

iskolai igazgatók személyében, a kiket Gábor József pécsi vincellér-iskolai igazgató katasztolt. Nevezettek a földművelési kormány megbízásából tesznek tereptanulmányokat leginkább a Solonis és Rupestris fajok miénti akklimatisálódása tekintetében. A kormány kiküldöttei a legnagyobb elismerés hangján emlékeztek meg a városi telep mintaszerű kezeléséről, melyet a délelőtt folyamán tábláról-táblára bejárta. Dél felé a Horváth Géza és Horváth Antal gyönyörű szőlőültetvényeit, valamint a társasági telepet vették szemügyre és mindenütt szorgalmasan jegyeztettek noteszeikre. A három utóbbi helyen nem fogtak ki a magasztalásból és oda nyilatkoztak, hogy messze földön nem láttak hasonlóan kultivált új telepítéseket.

— **(Az egészségügyi bizottság ülése.)** A vármegyei egészségügyi bizottság folyó hó 6-án (kedden) délelőtt egynegyed 9 órakor a vármegyei házytermében ülést tart.

— **(Pécsi születésű iparos kitüntetés Oroszországban.)** Schnell Sándor, pécsi születésű könyvkötő, a ki Oroszország fővárosában, Szent-Pétervárott lakik s ott elsőrendű könyvkötőüzlettel bír, legujabban a nisanovgorodi kiállításon a legelső kitüntetést, arany érmet nyert. A kitüntetett pécsi születésű könyvkötő a pécsi kiállításon is résztvett s itt arany kiállítási érmet nyert, azonkívül a borowitschi kiállításon ezüst éremmel, a szentpétervári nagy arany éremmel lett kitüntetve.

— **(A „Tamási vidéki róm. kath. néptanító egyesület”)** f. hó 22-én Tamásiban d. e. 10 órakor tartja rendes közgyűlését. A gyűlés tárgya: 1.) fél 10 órakor szentmise, utána egyleti zászlószentelés. 2.) Elnöki jelentés. 3.) Mult gyűlési jegyzőkönyvnek hitelesítése. 4.) Tisztújítás. 5.) Kitűzött tételokről beérkezett dolgozatok felolvasása és megújítása. 6.) Tagdíj beszéd. 7.) Tagok felvétele. 8.) Egyéb indítványok.

— **(Pályázatok.)** A pécsi postaigazgatóság kerületében több szolgáló állás van üresedésben. Pályázatok jövő hó 8-ig nyújtandók be az igazgatóságba. — A szigetvári járásbírósnál egy irnoki állás töltendő be. Pályázati kérvények 4 hét alatt nyújtandók be a kaposvári törvényszék elnökéhez.

— **(A pécsi kerékpáros egyesület)** jövő vasárnap Szalántára rendez kirándulást. Folyó hó 11-én az egyesület tagjai egy csoportban Kaposvárra mennek s egy másik csoport pedig délután Szederkényig megy elöbük, hogy visszatérésükkor fogadják őket. Az egyesület csütörtöki összejövetelei igen látogatottak s ezért legközelebb már felolvasással és esetleg hangversenyyel, valamint táncmulattal kötik össze a társas estélyeket.

— **(Halálos lórugás.)** Tegnap délután 5 órakor halálos szerencsétlenség történt a „Fehér farkas” vendéglőben. Sterk Géza, egerághi lakosnak egy fiatal ménlova volt a vendéglő udvarán a szálló alá bekötve s a ló körül ott settenkedett Kalánka István, szilancsai születésű, 14 éves gyolcsosinas, Gubolyák Antal gyolcsáruló inasa. Egy szerencsétlen pillanatban aztán a minden

felvigyásat nélkül levő mén kirugott és a fiut úgy rugta jobb lágyékán, hogy az emeletlenül rogyott össze, a szerencsétlenül járt fiut gazdája nyomban beállította az irgalmasok kórházába, a hol azonban már hiába volt minden orvosi segítség, mert Kalánka István rövid vívódás után meghalt. A rendőrség megindította a vizsgálatot a szerencsétlenség ügyében, hogy kiderítse, vajjon terhel-e valakit és kit gondatlanság a halálos szerencsétlenség miatt?

— **(Megtámadott orvos.)** A Juhász László ügyvéd által kibocsátott pamflet ügyében tegnap elmondottuk nézeteinket. Ujabban ugyanebből az ügyből kifolyólag a következők közlésére kértünk föl: „Tisztelt szerkesztő ur! Juhász László ügyvéd urnak tegnap szétküldött levelében reám történik hivatkozás, oly értelemben, mely a valósággal teljesen ellenkezes. Mert hiszen nekem jutott a szomorú feladat a konzilium alkalmával, a kezelő orvos jelenlétében a szerencsétlen apának, Juhász urnak, tudtára adni, hogy szegény leánya agytuberkulózisban szenved és legrövidebb idő múlva el fog hunyni. Az igazság kedvéért ezen sorok közlésére kérve maradtam

kiváló tisztelettel

Pécsett, 1896. okt. 2.

Dr. Loewy Lipót

— **(Eljegyzés.)** Diósy Ignác farkasdi pusztai számtartó eljegyezte Veinstein Dávid helybeli könyvelő leányát Stefániát.

— **(Talált tárgy.)** A kölcsönös segélyező egyesületben egy munkakönyv találtatott. Bizonyára a betéti könyvecskék közé keverte s úgy hagyta ott a tulajdonosa, aki a munkakönyvet köllő igazolás mellett — a rendőrbiztosi hivatalban átveheti.

— **(Tanító gyűlés.)** A baranyavévidéki tanító-egyesület ez évi rendes közgyűlését tegnap tartotta Baranya-Monostoron. Levelezőnk értesítése szerint a közgyűlés igen látogatott volt; a megjelent tagok egészen megtöltötték a róm. kath. népiszkolának a közgyűlés színhelyét szolgáló nagytermét. Az elnöki megnyitó és a mult közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése után Horváth Lajos keskendi tanító értekezett a szakkönyvek szerinti oktatásról. Majd Müller Antal, monostori tanító tartott gyakorlati előadást Magyarország címérenek ismertetéséről. Utána Retter Rezső, dárdai tanító olvasta fel értekezését a nőnevelésről, Weiningger Kálmán, karancsi tanító pedig a hazai szőlők ellenségeiről. A könyv- és pénztári vizsgálat és az egyleti tagdíjak beszédéről szóló jelentések tudomásulvétele után a közgyűlés véget ért. Befejzésül bankett volt, melyen a tósatok sem hiányoztak.

— **(A pálinka.)** Sokat talált bevenni a geberduszból Chofis Györgyné s ez okból aztán azt, hogy a szigetvári igazgatónak összekötésbe jött a renddel. Addig, míg az eget rósszasszínűnek látta, dacára, hogy fellegetes volt, nem bántotta senki; azt is csak privát passziójának tudták be, hogy bement egy vaskereskedésbe és ott erőnek erejével selyem fejkendőt akart venni. Hanem mikor már az utcán akart

lefeküdni, ezt sehogyszem találta a rendőrség a renddel összeegyeztethetőnek és az aszsonyt asépen betessékelté a kóterba. Ideje is volt már; hissen hetek óta nem énekelhetett meg — dicsekvés nélkül szólva — „ügyes“ tollu riporterünk egyetlen geberduzos esetet sem. Hát most végre akadt egy s ime es is jelenti, hogy a holt szeszon csakugyan elmúlt és nálunk is történik valami.

— **(Vasutmegnyitás.)** A fehér- és tolnamegyei helyi érdekű vasutak 30 kilométer hosszú székesfehérvár—adonyasabolcsi szakaszának tegnapelőtt délelőtt volt a műtanrendőri bejárása. Dr. Képesy Árpád bizottsági elnök Székesfehérvár állomáson felvette a jegyzőkönyvet és a minden követelményeknek megfelelő vonalszakaszt megnyitottak nyilvánította s megadta az engedélyt a forgalom megnyitására. Délután 2 órakor bankett volt Székesfehérvárott a „Magyar Király“ szállodában, amelyen több fölkészöntöt mondtak.

— **(Népfelkelők jelentkezése.)** A Pécssett tartózkodó népfelkelésre kötelezett egyének f. hó 16-tól 18-ig Pécssett a Scholtz-féle sörccsarnokban megtartandó szemlére a következő sorrendben kötelesek jelentkezni: f. hó 16-án az 1860—61. évi születésűek; f. hó 17-én az 1860—1857. s végül f. hó 18-án az 1856—1854. évi születésűek. Ugyancsak 18-án kell jelentkezniük az idegen illetőségű, de Pécssett tartózkodó népfelkelőknek is. A szemle a jelzett napokon mindenkor reggel 9 órakor veszi kezdetét.

— **(Önkéntesek szabadságolása.)** Az egyéves önkéntesi iskolák tartalékos tiszti vizsgálatai mindenütt bevégeződtek s a vizsgát eredménynyel letett önkénteseket tartalékos őrmesterekké nevezték ki. A többi előbb viselt rangján maradt. A szabadságolás tegnap volt. A tartalékos tiszti vizsgát letett s őrmesterekké előléptetett önkéntesekkel együtt lessereltek ekkor azok az önkéntesek is, a kik ugyan a vizsán elbuktak, de jó viseletük, szorgalmuk által kiérdemelték, hogy a második évi tényleges szolgálatra ne köteleztessenek.

— **(Az orvos ur előszobájában.)** Mélységes zavarban voltak ma egész nap a sárpöttyös galucsniba rejtősködött kényes lakk topánok, bergsteigerek, a gombocipők, (a lábbeli társadalom előkelőségei) a szerény cugos földi alkalmatosságok, a komoly abbé-ábtakarók és a kackiás stífedlik. A rendőrség kíváncsi szemmel mustrálta őket végig uton-utfélen, mintha valami nagy bűnben leledsenének. A furcsa história elősménye igen mulatságos. Valamelyik francia bohózatíró már fel is dolgozta ezt a pompás anyagot, melyet a véletlen most el plagizált tőle, s egy ismert pécsi orvos előszobájában játszattott el. Egy elgémberedett kinézésű urnak csont akadt a torkán, néhány perc múlva pedig egy fogfájós kisasszony jelentkezett. Nemsokára azonban bosszankodva tapasztalta a doktor ur, hogy voltaképpen tévedés volt a betegségben, mert a férfi páciensnek fáj a foga — valami emlékre. Az előszobában talált is egy postai szállítólevelet és eszel és kaján mosolylyal nyomtalanul távozott. A somagot, melyben egy pár lakkcipő volt,

hamarosan ki is váltotta s így történt, hogy a rendőrség tegnap óta szigorú vizitét tart a lábak körül, hátha a tettes nyomába vezet a hirtetés nélkül eltűnt lakkcipő.

— **(Megtűnt állatjárványok.)** Mint az alispáni hivatal értesítette a rendőrkapitányságot, Birján és Hosszuhetény községek sertésállományában uralkodott sertésvész megszűnt. Ennélfogva a jelzett községek határa a vesztégzár alól alispáni rendelettel feloldatott.

— **(Mondurban.)** Még nincs itt a berukkolás ideje, de azért egypár ujdonatú uniformist már lehet látni az utcákon. Az önkéntesek, kik október elsején kezdtek meg egy évi szolgálati idejüket, már megpróbálkoztak a mondurral. Nem is kis dolog ám az! A mi a kis leánynak az első hosszú ruha, az az uniformis a pelyhedző ajku legénynek. Még most került ki a mondur a szabótól, csak úgy ríkit a fiatalságtól. Most még új a viselőnek is, de néhány nap múlva beleszokik s ha fakul is egy kissé az ékes zsinorsatja, azért nem lesz hiba, csak ott teremjen aztán a várva-várt csillag a parolin majd annak idején.

— **(Változás a csendőrök ruházatában.)** A honvédelmi kormány a csendőrök ruházatában — különösen a téli időjárásra való tekintettel célszerű változást eszközölt. A mostani meglehetősen keskeny galléru köpenyre ugyanis egy fekete bárány bőrből készült jó arasznyi széles gallért fognak ezentúl kedvezőtlen időjárás esetén felkapcsolni, mely fölhajtvá az egész fejet befűdi. Valamivel sötétebb árnyalatú ezenkívül a kabátok új posztója, melyet ez alkalommal nem mint eddig Csehországból, hanem egy magyar gyárból: a szolnai gyapjuipar-gyárból rendeltek meg. Ideje már, hogy belátta a magas kormány, hogy a magyar iparnak is szüksége van egy kis támogatásra.

— **(Berukkolás.)** Így nevezik azt katonáéknál, mikor ősszel a „bundás“ok sirva nótázzák végig a falu, a város utcáit, elbucsznak apától-anyától, jóbaráttól meg a — szeretőtől, hogy a császár keserű kenyérén lopjanak el éltük tavaszából három esztendőt . . . Hanem bár mégsem egészen úgy van az, ahogy az anyai szív látja keserűségében elszakadt fia sorsát, másképp érez a rekruta, ha sir is egy kicsit, de danol is mellé. No bizony, hogy még gyávanak nézések, hogy tán fél is a katonaságtól, pedig a mondurban ember csak igazán az ember. Milyen szép is az, mikor a sok daliás legény utcahosszat éneklé, hogy „Októbernek elsején be kell rukkolni.“ — igen ám, ha a bölcs hadügyi kormány meg nem irigyli vala a nóta dicsőségét s nem ötödikére hívja be az idén a rekrutákat . . . Csak az önkéntesek és póttartalékosok vették fel tegnap a kék subbonyt, de az igazi berukkolás majd csak hétfőn lesz.

— **(Vadászat.)** A nyári vadászatok már végüket járják; a hűs idő beálltával a szárnyasok mezei vadászata már kevés élvezetet nyújt, mert a fűrjek vándorutra keltek, a foglyok pedig nagyon messze kelnek a vadász előtt. De kevés is volt az idén a szárnyas vad, miután a költést a nyári

viharok zavarják s a csibéket elpusztították. Sok helyütt a jégverés is nagy károkat okozott a vadakban. Gondosabban kezelt vadászterületeken a nyulakat és fácányokat az őszi illetve téli hajtóvadászatokra kimélik s a jövőre való tekintettel a még megmaradt foglyokat se lövik ki. Az őszi és téli vadászatok se ígérnek kedvező eredményt az idei szezsonban, a tenyészetet akadályozták, említett okoknál fogva. Az ős és szarvas cserkészetek a nagyobb erdőségekben elég eredményesek voltak az idén, bár az időjárás kedvezőtlenége a nagy vadak fejlődésére is hatással volt, mennyiben kiváló agancsokat ritka esetben sikerült a vadászoknak beszerezniük.

— **(Építkezések.)** Alig van város Magyarországon, melyben rövid idő alatt annyi középület emelkednék, mint Kaposváron. A vasuti internátust, mely közel 200000 frtos épület lesz, már szorgalmasan építik; az új főgimnázium 120000 forintos épületének felemeléséhez — hir szerint — még az idén hozzáfognak. A vármegyei kórház szárnyépülete, melyben az őrteltek és fertőző betegek lesznek elhelyezve, a tavasszal épül fel, mely szintén 150000 frtos épület lesz. Szó van róla, hogy az igazságügyiminiszter is felépítetté tavasszal az igazságügyi palotát, melynek telkét 30000 frtért már meg is vették; végül a posta és távirtda részére is tervbe van új ház építése, miután alkalmas bérházat e célra a városban nem kaphatni. A Kaposvári Takarékpénztár díszes háza is elkészült a főutcában s azonfelül sok szép magánház is épült a városban.

Pécsi nemzeti színház.

Bérletiszünet.

1-ső előadás.

Megnyitó előadás.

Szombaton, 1896. október 3-án szinre kerül:

»Nyitány« a Hunyady László c. dalműből, előadja a zenekar.

Negyedik (kun) László.

Tragédia 5 felvonásban Irta D o b s a Lajos.

I. Szakasz. Romboló szerelem. II. szakasz. Törtető szerelem. III. szakasz. Szív és ész. IV. szakasz. Tűzpróba. V. Szakasz. Vérmenyegző.

Személyek:

IV. László, magyar király . . .	Caiky László
Edna kun hercegnő . . .	K. Bressany Anna
Arbuz, Edna testvére . . .	Bognár
Turtul . . .	Laudai
Kemencse . . .	Baghy Gyula
Myse nádor . . .	Bihari Ákos
Ayda, Myse huga . . .	Angyal Ilka
Dán'el . . .	Végh István
Togur, jósnő . . .	Benkő Jolán
Lőrinc . . .	Erdélyi Mikós
Ivó . . .	kalandorok Fűredi Béla
Ladimir . . .	Gyarmathy G.
Koplán, főúr . . .	Ország B.

Magyarok, kunok, oláhok, kiséret, apródok, cselédek.

Történik 1890-ben.

Az előadás kezdete fél 8 órakor.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

A színházi idény megnyitása alkalmából Párizsból érkeztek a legújabb izlésnek megfelelő kiváló finom uri és női színházi látesővek, valamint egyéb optikai tárgyak, u. m. hő és légszűrők, aneroidok, szemüvegek és orrcsüptők stb., mely cikkek igen olcsó gyári árak mellett **Schönwald Imre** ékszergyárosnál, Pécsen, Király utczában kaphatók. — Minden e szakmába vágó javítások igen mérsékelt áron leggyorsabban eszközöltnék.

Törvényszék.

§ Emberölés boszúból. A mai végtárgyalásra már jól befűtöttek a végtárgyalási terem óriási cserépkályhájába, mert hát kezdenek hideg idők járni. A végtárgyalás hallgatóságának is megvolt ma már az a rendes színezete, a mely arra enged következtetni, hogy a hallgatóság egy része — melegebb szobának használja a termet s ott csapják agyon az idejüket holmi facér pincérek és egyéb szabad idővel rendelkező egyének. Hát ez nem volna baj, mert a büntügyi végtárgyalások nyilvánosak s ott helye van minden tisztességes kabátu embernek; de az már baj, hogy a hallgatóságnak ez a melegebb szobát kereső része, korlátolt belátásánál fogva, nem ül szép sorban fel és be a publikum részére elég bőségesen álló széksorokba, hanem a kíváncsiságtól hajtva, elfoglalja az első sort, a melyen keresztül a lapok tudósítóinak is bejárása van a részükre fentartott helyre. S bizony megtörténik, hogy a laptudósítók mikor a végtárgyalás egyes

menetét hallgatni akarják, már helyükhöz a bejárást elfoglalva találják s hogy a tárgyalást ne zavarják, kénytelenek hátrább leülni és térdükön jegyesgetni a fontosabb vallomásokot. Ha pedig elég idejében érnek s a bejárás még nincs elfoglalva s helyükre leülnek, később megint csak letelepednek az első sorban a melegebb urak s ekkor ismét kénytelenek a laptudósítók helyükön rostokolni tovább, mint idejük és munkájuk engedi, mert a tárgyalás menetét újra savarnák távosá-sukkal, fel kellvén előttük kelnie egy csomó melegebb hallgatónak is. Szóval beálltak a hideg idők és melegebb szobának használják sokan a végtárgyalási termet...

A mai napra a pécsi kir. törvényszék büntető osztálya egy emberölési bűnpert tárgyal. Vádlotként **Kovács János**, adeliápusztai születésű, 46 éves, reform. vallású, nő, két gyermekkel bíró, írni-olvasni tudó urasági béresgazda állt a bíróság előtt, fegyveres örrrel a háta megett. Kovács ez évi augusztus hó 9-én a Péc-pusztán összeveszett **Sára Imre**, 65 éves urasági béresrel s azt agyonlőtte. A végtárgyaláson az agyonlőtt ember özvegye, **Berényi Julianna**, egy öreg, töpörödött asszony is megjelent s azonkívül összesen kilenc tanu. Az itélő-bíróság **Varga Nagy István** elnöke alatt **Kosmér János** és **Jobasz Béla** dr. bírákból alakult meg; a vádhatóságot **Rákosi Imre** dr. kir. alügyész képviselte, a védel-

met pedig **Deutsch Antal** dr. vitte. **Jellasich István** dr. törvényszéki szakértő orvos akadályosva lévén a megjelenésben, őt **Tolnai Lajos** dr. helyettesítette; a jegyzőkönyvet pedig **Schults Imre** aljegyző vezette.

Rákosi Imre dr., kir. alügyész előadta a tényállást a végtárgyalás kezdetül a következőkben:

Vádlott f. évi augusztus hó 9-én a pusztáról bement **Kelemen Illés** nevű kocsisal együtt **Harkányba**, hogy onnan gabonát szállítson ki. Az uton **Kelemen** elmondta neki, hogy **Sára Imre** mindig áskálódik ellene az uraságnál s legutóbb azért árulta be, hogy a gabonakévéket viszesen rakatta el. Vádlott erre bossura gondolt s mikor este hazaértek, áthivatta magához **Sára Imrét** s kérdőre vonta, hogy miért árulkodik felőle az uraságnál. **Sára** nem akart vele szóba sem állni s ezt mondta neki:

— Ma nem beszélek kenddel, mert részeg. Majd beszélünk erről holnap.

Ez azonban nem volt elég vádlottnak s öklével fültövére ütötte az öreget. **Sára** erre rárohant, torkon kapta s a szobából kitolta a konyhába. Itt kiszabadult a kezei közül vádlott s mikor **Sára** egy baltát kapott fel, ő meg a szegről lekapta a kétcsövű töltött puskáját. Ezzel kétszer mellbe lökte **Sárát**, es pedig a baltával feléje vágott s mikor a baltát hozzávágta, vádlott erre rálőtt s úgy találta halántékon, hogy az rögtön összerogyott.

is úgy piheg; az ő ajka is olyan piros. De egyszerre csak úgy érezte, hogy valami ér megpattant testében s az tüzes lávaként futtatja szét a meleg, forró vért mindenfelé, arcába, nyakára, keblébe, mindenhová, ahol csak érez.

S mikor a világosság kialudt a cselédházban, **Liána** futva szaladt el az ablaktól. Meg sem állt addig, míg a ház megett sötétlő kertbe nem ért s ott fáradtan, kimerülve dőlt le a legelső padra.

Ugy érezte magát, mintha ő küzdötte volna végig azt a dévaj, édesen fárasztó játékot.

És jól esett neki a pihenés. Valami kellemes szibbadság szállta meg egész testét s sokáig ült a padon mozdulatlanul. Hiába simult hozzá **Diána**, az okos **Diána**, mintegy ébresztgetve: nem vette észre, nem figyelt rá.

Mikor kipihente magát, akkor meg úgy érezte, hogy mennie kell, sokáig mert üzi valami.

Felugrott, összebarangolta a kert legtávolabbi zugát is. S esalatt nem birt gondolni a kaméliás hölgy történetére egy pillanatra sem. Mindig azt a dévaj szerető kezű párt látta maga előtt.

Egyszer csak azt vetté észre, hogy kint van a kertből s ott áll megint a cselédház ablaka alatt.

Sötét volt odabenn és csendes minden.

Összerázkódott.

Melege volt bár, még sem érezte magát jól a friss levegőn. Csendes magános kis szobája után vágyott, hol régen pihenhetne már.

S elsietett az ablaktól s betért a szobába.

Fenn sem akad azon, hogy az sohasem lehet s nem is **Lazarovits Demeter**.

Ez a vén mogorva ember nem tud szeretni; tőle sem kívánt szerelmet, csak gondosót akart magának s gazdaasszonyt házához. Est benne megtalálta s ez neki elég.

S nincs tudatában annak se, hogy mi lenne a következménye, ha ura egyszer szerelmet is kerne tőle. Óh, nem lenne az soha ilyen szerelem!

Sokáig, sokáig olvasta már a könyvet s elgondolkozott minden során.

Egyszerre nehézsnek, nyomasztónak érzi a szoba levegőjét. A feje fájni kezd.

Félbehagyja az olvasást s kinyitja az ablakot.

Derült, csillagos nyári éjszaka van.

Szinte kedvet kap, hogy kimenjen a szabadba. Oly szép és kellemes lehet ilyenkor a kertben, a susogó lombok alatt, a virágágyak között.

Egy könnyű kendőt vet a vállaira, a lámpát eloltja.

S mikor megindul, érzi, hogy vele megy a **Kaméliás hölgy** szelleme is. Tudja, hogy arról fog gondolkodni a kertben, de nem bánja, sőt még jól esik neki. A derült csillagos égbolt alatt, virágillattól telített friss, úde levegőben reméli, hogy szabadabban fog róla gondolkodni. Róla és szerelméről, a melyben még nem hisz, de mégis azt reméli, hogy az az igasi.

Mikor kilépett szobája ajtaján, **Diána** hozzácsatlakozott. Nem is vette észre; csak ment, sietett kifelé.

A nagy ház csendes, néma volt.

A gyilkosságról a megölt övegye, kit előzők hallgattak ki, csak annyit tud, hogy hallotta a puskalövést, melyre átfutott vádlott házához s ott találta az urát holtan. Kártérítést 200 frtot kér ura haláláért.

A vádlott a tettet beismeri, azt mondja azonban, hogy fegyver véletlenül sült el a kezében. Nagyon meg volt ijedve s aztán meg ingerült is volt, az árulkodó béresre. Mikor Kelemen Illéssel hazajöttek Harkányból, megálltak a Csingilingi csárdánál Dravasabolcson és Dravapalkonyán is s ő mindenütt ivott sört, bort és pálinkát; részeg ugyan nem volt, de a sok ital is hevítette.

A hogy házáért, Kelemen Illésné hívatta először magához és az is megerősítette, hogy Sára Imre mit árulkodott reá. Ifj. Veres Istvánt is odahívatta ezután s es is elmondván, a mit tudott, ekkor hívatta oda az öregot. Sárát ő csak „megintette“ a kezével, mire az neki ugrott, torkon ragadta és kitolta a konyhába. Ott mikor kiszabadult a kezei közül, az öreg ember egy baltát kapott fel s azszal ment neki. Ő lekapta a puskát a szőgről, a mely a konyhában volt felakasztva s épen kezéügyébe esett. Hátrált az öreg elől s rákiáltott háromszor is:

— Imre bácsi, tegye le a baltát!

De a megölt nem tette le; feléje vágott, majd hozzávágta a baltát.

— Édes, kedves tekintetes törvényszéki urak, istenemre mondom, nem tudom, hogy sült el a fegyver!

Szól vádlott vallomásában idáig érve

s erősíti, hogy ő nem akarta megölni az öregot. Mikor látta, hogy Sára összerogy, eldobta a puskát, elment hasulról és Siklóson jelentkezett a bíróságnál.

Persze a vádlott az elnök keresztkérdésire nem tud mit felelni. Pedig tanuk igazolják, hogy mikor a puskát eldobta, felkapta a lelőtt ember kalapját, odavágta az arcába és szólt:

— Ez kellett neked, vén kutya! Most agyonlőttelek téged is, meg magamat is agyonlövöm.

Aztán meg menekülhetett volna az öreg elől ki az udvarra és még sem ment. Erre már nem is tud válaszolni, csak ennyit:

— Nem engedett a...

— A virtus, ugy-e? Egészíti ki a félbemaradt mondatot a kir. ügyész.

Valamint azt sem tudja megokolni vádlott, hogy mikor már hozzádobta a megölt a baltát, miért nem kapta azt fel, így lefegyverezhetvén ellenfelét; s mért lőtt rá közvetlen közelből ekkor.

— Kedves tekintetes uraim, ha felakasztanak, sem tudom megmondani, hogy történt. Istenemre mondom, nem akartam lelőni.

A milyen rosszul állt a vád alapján ügye, ép oly terhelőleg vallott reá az eset két szemtanuja, Kelemen Illésné és ifj. Vörös János, sőt a többi tanuk is. És a kir. törvényszék a vád és védbeszéd meg-hallgatása, a végtárgyalás eredményeképp be-igazoltnak vette a szándékos emberölés bűntettét s ezért vádlottat hatévi fegyházra ítélte.

Az elítélt és védője felebbezett az ítélet ellen; de felebbezett súlyosbításért a kir. ügyész is.

§ A Népbarát bajban. Ilyen cím alatt hónapokkal ezelőtt megirtuk, hogy a helybeli szocialista agitátorok csecsemő korban levő szócsové bajba került, a menyiben kiadója ellen sajtórendőri kihágás miatt vádat emeltek. A lap kiadója Kirssteier János betűszedő ugyanis a lap megjelenését nem jelentette be a hatóságnál s kötelea példányokat sem szolgáltatott be. E miatt sajtórendőri kihágás címén vád alá helyeztetett s a végtárgyalás folyó hó 7-én (szerdán) lesz megtartva ellene.

TÁVIRATOK.

— **Pártértekezlet.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Kossuth-párt tagjai tegnap a betegen fekvő Kossuth Ferenc kivételével bizalmas értekezletet tartottak, melyen a választási teendőket beszéltek meg. A legnagyobb bizalommal mennek bele a választásokba és remélik, hogy megizmosodva kerülnek ki a küzdelemből.

— **Vízbe zuhant.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap este Aggorasztó Szilárd 63 éves fővárosi ügyvéd egyik helyi hajóra szállván, a kikötő hidról a Dunába zuhant s belefult. Leánya előtte haladt, s meglátván atyja szerencsétlenségét, ájultan rogyott össze.

A hold bevilágította a folyosót, a mint Liána végig ment rajta.

A nyári éjszaka üde, friss levegője úgy vonta kifelé. Ajkai egész kéjjel szívták be a frissességet, a mihez hozzájárult a harmat nedvessége s a mezőkről beáradó szénailat.

Csendesen ment végig a folyosón. Diána mellette lépegett lassan, lustán, nagyokat nyujtózva olykor-olykor. Az ebnek nem tetszett az éjjeli séta, de mert hozzá volt szokva, hogy urnőjét mindenhová kísérje, csak ment vele hűségesen.

Liána a cselédház ablaka alatt haladt el.

Világosságot látott ott. De meg sem állt volna, ha a nyitott ablakon keresztül hangok nem ütök meg a fülét.

— No, menj, te kőpé. Jobb lesz, ha alvásra térsz, ne csapd itt a szelet hiába.

És hangos vig kacaj csendült meg a szobában.

Liána megismerte az egyik cselédleány, a csinos és fiatal Mitra hangját. S kíváncsian lépett az ablak mellé úgy, hogy be is láthatott rajta.

Ketten voltak a szobában. A lány és egy fiatal béreslegény, a Juon.

Csodálkozva kérdeste magában, hát a többiek hol vannak. De megértette mindjárt.

— Ugyan ne széptekedjél, Mitra lelke. Hiszen tudom, hogy velem akartál tájálkozni, azért nem mentél el a táncba. No ne tagadd, mondta a Flóra szobalány.

— Hohó, azt hiszed galambom, hogy én olyan nagyon sovárgok utánad? Flóra csak el akart bolondítani. A táncba meg azért nem mentem el, mert nem

akartam az asszony tudta nélkül el menni, mint a többiek.

Liána csak most látta, hogy a lány már ingvállban van, haja leereszkedve hull a derekáig s hogy épen feküdni készül.

S nem tudta, miért, ő látta e úgy, vagy való volt, a leány melle hevesen pihegett, arca ki volt pi-rulva s a legény szeméi is olyan különös fényvel csillámlottak.

S a mikor Mitra megfordult s ágya felé közele-dett, hogy azon egyetmást igazítson, Juon ismét mellé ugrott és átkapta karcsu derekát.

A leány most is ki akart bontakozni az ölelő karokból. De nem sikerült most ez neki. A legény mindig jobban szoritotta magához, mindinkább urrá lett felette.

Viaskodás közben Mitráról lecsuszott az ingváll és Juon esztét vesztve tapasztá száját a puha vállakra, a formás, gömbölyű nyakra le egész a keble közepéig.

A lány már nem bírta tovább, valahogy meg is csuszott s odabukott hanyatt az ágyára.

Teljesen le volt győzve.

És most már ő is átölelte a legény nyakát s csókoltá ő is.

Liána végignézte dévajkodásukat.

S a mikor a cselédházban egyszerre csak elaludt a világosság, Liána csak akkor ment el az ablaktól. Addig nézte, nézte kíváncsi szemekkel, vagy érdeklődéssel a csókolózó fiatal szerelmes párt.

S maga sem tudta, hogy az ő szeméi is olyan különösen ragyognak, mint azé a leányé; az ő keble

— **Szociálisták a cár ellen.**
(A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A párizsi szocialista képviselők és a párizsi község tanács elnöke tiltakoznak a cár fogadására rendezendő ünnepségek ellen.

Szerkesztői üzenet.

Statistikus. Természetesen, a sajtó hiba ördöge avatkozott az ön becses számításába. A Bányatelepi anyakönyvi hivatalnál mult évi október 1-től egész tegnapig nem 180, hanem 108 halálozási eset lett bejelentve. Így aztán a mi tudósításunkkal is passzol az ön számítása.

Érdeklődőnek. Becses érdeklődését köszönjük. Kívánságára a Dunagózhajós Társaságtól tegnap, f. hó 1-én, számunkra 5071. szám alatt kelteve érkezett levelet itt közöljük: A „Pécsi Figyelő” tek. szerkesztőségének Pécsen. Azon rendkívüli és szives faradozásokért, melyeket becses lapja a kongresszusi tagok látogatása alkalmából a legkészségesebben tanusított, bátorkodunk köszönetünket nyilvánítani. Együttal örömnkre szolgál annak közlése is, hogy üdvözlő cikkei különösen külföldi szaktársaink által azon megjegyzéssel fogadtattak, hogy az itteni hírlapírás nemcsak az időbeli magaelaton van, hanem látható módon arra is törekszik, hogy az ipart a városnak érdekében lehetőleg támogassa. Ezen hízegő itéletet, melyet a mi sajtónk meg is érdemel, szívesen tudomására hozzuk. Kitünő tisztelettel: A bányai igazgató képv.: I. Werner.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

NYILT-TÉR+)

Legfinomabb

kárpáti juhturót

kis bödönökben 45—50 krig ajál:

NICK A. K. Pécs,

a bazár udvarban és király-utca 3. sz.

Hirdetések.

A nagyérdemű gyászoló közönség szives figyelmébe ajánlja nagy választéku

siremlék raktárát

Ifj. Vogl János

Pécs, Vásár-tér 5. sz.

JANKOVITS HUGÓ-féle szappangyárral szemben.

6823. sz.

tlk. 1896.

Árverési hirdermény.

A dárdai kir. járásbiróság mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy Horváth József bezdáni lakos végrehajthatónak, kérvénye folytán Vuics Márjanna szül. Filákov Klára hg. mároki lakos végrehajthatást szenvedő ellen 200 frt tőkekövetelés és járul. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén levő, Hg. Márok községben fekvő, a hg. mároki 19. számú tlk-ven felvett 1448, 1424, 1421, 1420, 1414, 1407, 1404, 1397, 1228, hrsz. ingatlanokra s pedig az 1848. hsz. sz. ingatlanra, 92 frt, 1424 hsz. sz. ingatlanra 224 frt, 1421. hrsz. ingatlanra 48 frt, 1420 hrsz. ingatlanra 164 frt, 1414 hsz. sz. ingatlanra, 120 frt 1407 hrsz. sz. ingatlanra 162 frt, 1404 hrsz. sz. ingatlanra 52 frt, 1397 hrsz. sz. ingatlanra 202 frt, 1228 hrsz. sz. ingatlanra 24 frt, a 678. sz. tlk-ven felvett 216. 2788 hrsz. egész ingatlanra s így a végr. h. trv. 156. § a alapján Filákov Luka Filákov Márkó illetőségére is s pedig a 2160 hrsz. sz. ingatlanra 26 frt, a 2788. hrsz. sz. ingatlanra 26 frt, a 2788 hrsz. sz. ingatlanra 32 frtban ezennel

megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi okt. hó 29. n. d. e. 10 órakor Hg. Márok községben a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverési szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százaléka, vagyis 9 frt 20 kr. 24 frt 40 kr. 4 frt 80 kr. 16 frt 40 kr. 12 frt 16 frt 20 kr. 5 frt 20 kr. 20 frt 20 kr. 2 frt 40 kr. 2 frt 60 kr. é. 3 frt 20 kr. készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. § ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. ik 60. t. cz. 170 § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átengedni.

Dárdán a kir. jbiróság mint telekvi hatóságna 1896. évi szeptember hó 22-ik napján

Maurer Frigyes.

kir. albiró

Kathreiner-féle
KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉT

Mindenütt kapható - A kiló 25kr.

Mi a **Kathreiner-féle**
Kneipp-maláta-kávé?

Valódi egészségi és családi kávé, mely Kathreiner gyártási módja által a kedvelt valódi kávé ízét nyeri. Eltekintve egyéb előnyeitől, már ez okból különbözik ezen maláta-kávé minden más hasonló gyártmánytól.

A Kathreiner-féle kávé a legizletesebb, legegészségesebb és legolcsóbb pótkávé. Természetes tiszta gyártmány egész szemekben, miért is felette előnyösen használható, az örölt s ez okból a vevő közönség által nem ellenőrizhető pótkávéval szemben, melyek hatástól vizsgálatok tanúsága szerint gyakorta idegen anyagokkal hamisítvák.

Eleinte csak harmadrészben, később felében adhatjuk a Kathreiner-kávét a valódi kávéhoz, s így az egészségre megbecsülhetetlen hatása mellett minden háztartásban jelentékeny megtakarítást eszközölhetünk.

A Kathreiner-féle kávét a legelső orvosok ajánlják, s az ugy nyilvános intézetekben, mint családok ezrei körében naponta jönnek bizonyul. Sőt magában, azaz valódi kávé hozzáadása nélkül használva, a Kathreiner-féle kávé a legjobb erősítő szer és a legegészségesebb, legkönnyebben megemészthető és egyszerű mind a legizletesebb ital.

Lelkiismeretes gazdasszony vagy anya, általában kávéivó, egészsége érdekében perczig se habozzon Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávét használni. Az értéktelen hamisítványokkal szemben, melyekkel ma is csalják a közönséget, a vételnél vigyázni kell a fehér eredeti csomagokon látható névre

Kathreiner!

Vigyázzanak! Saját érdekükben ne engedjék magukat rábeszélalni! A valódi „Kathreiner” sohasem szabad más csomagolásban, vagy nyitott áruként eladni.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

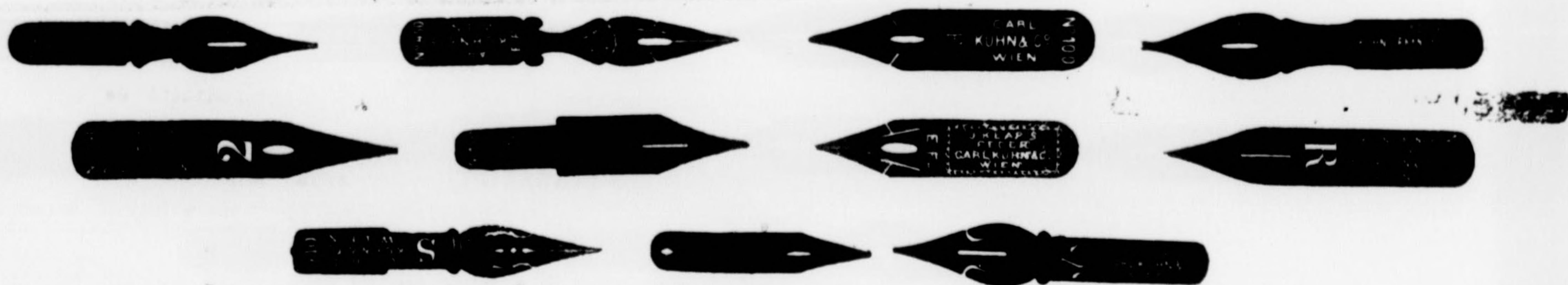
fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segítségével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.